

A PROPÒSIT DEL DESÈ ANIVERSARI DE LA FUNDACIÓ SALUT ALTA

en paraules d'**Emili Ferrando**,
primer president del Patronat de la fundació

Fa deu anys, unes persones generoses van plantar un arbret petit enmig del barri de la Salut amb la intenció que donés aixopluc i acollida als infants del barri, sense fer distinció d'origen, color, creences.... L'arbret va anar creixent perquè la llavor era bona i la terra fecunda. La pacient, persistent i amorosa cura dels seus hortolans va fer que alguna que altra tempesta dels primers moments no el malmetés. De mica en mica va anar fent-se gran, i va començar a donar fruits abundants i saborosos. Però les seves branques no arribaven a donar aixopluc a tots els que s'hi acostaven, i per això, ara fa cinc anys, calgué adobar-lo més intensament. (Ai Carles, Sílvia, Francesc... quants sospirs i neguits vam passar!). A partir de llavors va veure com el seu tronc s'engreixava, les branques s'allargaven i l'ombra s'ampliava, i així podia donar acollida a més gent, a més infants i a més famílies.

Aquí cal fer una pausa, per esmentar, ni que sigui de nom, les entitats i persones que van ser els primers hortolans. D'una banda, els membres de la comunitat parroquial de la capella de Sant Joan Baptista (locals inicials...). D'altra banda, la comunitat de jesuïtes de Badalona (Carles, Isidre), de les Soeurs du Prado (Maryse) i de les Filles de Jesús (Silvia). També els membres del Patronat, que van fer un treball a l'ombra però molt necessari. Des de l'inici l'arbret ja va ser possible gràcies als voluntaris, amb el seu treball generós i gratuït, i els/les professionals, que van garantir la continuïtat i l'efectivitat del treball programat (Silvia, Inés, Montse...). Finalment, esmentar les institucions que van empènyer el projecte: Càritas, Institut Químic de Sarrià, Ajuntament de Badalona, algunes empreses i caixes d'estalvi.

Però no podem oblidar que el cor de l'arbre era i és format, fonamentalment, pels infants i també per les seves famílies, que participen amb il·lusió, amb constància, amb respecte, activament, responsablement... i contempen com els seus fills creixen en un ambient sa, alegre, de fraternitat i de valors autèntics, com prenen consciència de la seva dignitat, com adquireixen les eines bàsiques per progressar en la vida, com aprenen a conviure i a pensar per ells mateixos perquè puguin escriure la seva pròpia història juntament amb els seus companys i companyes. Ells són llavor fecunda de futur que creix amb l'acompanyament d'uns cors solidaris. La dedicació generosa i la qualitat humana de tots és la que fa possible que avui celebrem amb goig i esperança el desè aniversari de la seva plantació. Perquè, com deia Galeano:

*Mucha gente pequeña
En lugares pequeños
Haciendo cosas pequeñas
Pueden cambiar el mundo*

Tant de bo en tots els barris de Badalona i en totes les ciutats del món es plantin arbres com aquest. Què seria de la nostra societat encara dividida per classes socials, on la pobresa i la desigualtat no deixa de créixer, on la gent viu frustrada i desmoralitzada per la pèrdua del treball o per un treball que no troba, amb salaris precaris, amb retalls en educació, sanitat, beques, drets laborals i cívics, etc... sense aquestes entitats que la vertebrin des de baix i ajuden la gent més desvalguda a superar carències i viure amb més dignitat? Cal caminar amb el cap ben alt i l'esperança ben ferma. A prop nostre tenim altres arbres, altres entitats que van en la mateixa línia que la nostra: l'Ateneu de Sant Roc, el Centre Obert de Sant Jaume, la Rotllana, l'Ateneu de Santa Coloma, el Centre Marianao de Sant Boi, La Tela de Penèlope del barri de Sant Martí de Barcelona, i un llarg etcètera, i que s'han convertit en punts de referència i àmbits comunitaris on desenvolupar-se en plenitud. Tots ells són signes i realitats d'utopia en el nostre caminar de cada dia.

“¿Para qué sirve la Utopía?

Ella está en el horizonte

me acerco dos pasos

y ella se aleja dos pasos.

Camino diez pasos

y el horizonte corre

diez pasos más allá.

Por mucho que yo camine

nunca la alcanzaré.

¿Para qué sirve la Utopía?

Para eso sirve: para caminar”.

(Eduardo Galeano)

Li desitjo una llarga i fecunda vida a la Fundació Salut Alta!